

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 558/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., T., zastúpenej advokátom JUDr. R. F., Advokátska kancelária, P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v exekučnom konaní o odvolaní proti uzneseniu o zastavení konania a o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia vedenom pod sp. zn. 4 Er 464/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. septembra 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., T. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v exekučnom konaní o odvolaní proti

uzneseníu o zastavení konania a o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia vedenom pod sp. zn. 4 Er 464/2011 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že návrhom z 22. augusta 2011 požiadala o vykonanie exekúcie súdneho exekútora Mgr. J. G. Napadnuté konanie začalo doručením návrhu a žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia 8. septembra 2011 okresnému súdu. Okresný súd v uvedenej veci vydal uznesenie z 2. mája 2012, ktorým exekúciu zastavil a zároveň žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Sťažovateľka podala proti uvedenému uzneseniu odvolanie, ktoré doručila okresnému súdu 22. mája 2012. Sťažovateľka sa telefonicky informovala v júni 2013 na okresnom súde o stave konania, kde jej bolo oznámené, že súdny spis ešte nebol odovzdaný príslušnému krajskému súdu pre účely rozhodnutia o podanom odvolaní. Sťažovateľka nespokojná s takýmto postupom okresného súdu v napadnutom konaní podala sťažnosť na prieťahy v konaní z 20. augusta 2013 adresovanú predsedníčke okresného súdu. Predsedníčka okresného súdu reagovala na podanú sťažnosť listom z 26. augusta 2013, v ktorom sa ospravedlnila za vzniknutý prieťah v súvislosti s predložením súdneho spisu príslušnému krajskému súdu a zároveň sťažovateľku informovala, že súdny spis sa nachádza od 14. júna 2013 na odvolacom súde. V tejto súvislosti ešte predsedníčka uviedla: „... keďže pred podaním sťažnosti došlo k vykonaniu úkonu, vo vzťahu ku ktorému namietate prieťahy v konaní, nevykonala som vo veci iné opatrenia.“

Sťažovateľka na základe uvedeného žiadala, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo spoločnosti P., s.r.o., T., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Piešťanoch v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 464/2011 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Piešťany sa prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov.

3. Spoločnosti P., s.r.o., T., priznáva finančné zadosťučinenie v sume vo výške 2.000,00 Eur (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný spoločnosti P., s.r.o. vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).

4. Spoločnosti P., s.r.o. priznáva náhradu trov konania a právneho zastúpenia v sume vo výške 331,13 Eur, a to za dva úkony právnej služby - prevzatie veci a príprava a spísanie sťažnosti na Ústavný súd, 2 x á 130,16 Eur + 2 x 7,81 Eur paušálna náhrada + 20% DPH, ktoré je Okresný súd Piešťany povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. R. F. do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namietala porušenie svojho označeného základného práva postupom okresného súdu v napadnutom exekučnom konaní v súvislosti s jej podaným odvolaním proti uzneseniu z 2. mája 2012.

Zo sťažnosti samej, ako aj z priloženej kópie listu predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 264/2012 z 26. augusta 2013 vyplýva, že ešte pred podaním sťažnosti adresovanej predsedníčke okresného súdu došlo k odstráneniu priet'ahov v napadnutom exekučnom konaní, čo konštatovala aj sama predsedníčka okresného súdu. Zo skutočnosti, že súdny spis sa v súčasnosti od 14. júna 2013 nachádza na príslušnom krajskom súde, tiež vyplýva, že okresný súd sa v tomto štádiu konania už nemôže dopúšťať zbytočných priet'ahov. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená v čase, keď k priet'ahom zo strany okresného súdu v napadnutom konaní už nemohlo dochádzať.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je považovaná sťažnosť za zjavne neopodstatnenú vtedy, ak preskúmanie namietaného postupu, resp. rozhodnutia všeobecného súdu v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, II. ÚS 104/04).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti vychádzajúc z podstaty a účelu základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd sťažnosť sťažovateľky posúdil ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní odmietol (obdobne napr. II. ÚS 24/06, IV. ÚS 26/07, III. ÚS 300/08).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2013